

1918-05-23

SENDER

Axel Salto

RECIPIENT

Poul Uttenreitter

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Poststempet 23.5.1918 i København

General comment:

Planen var tidligere et 3-dobbelt hæfte efterfulgt af et enkelthæfte, hvilket altså nu er afløst af planen om to dobbelthæfter.

Poul Uttenreiters oversættelse af dele af Wilhelm Uhdes biografi om Henri Rousseau blev trykt i juni-juli-nummeret 1918.

Sender's location:

Frederiksberg

Sender info (seal, address, etc.):

Brevkort

Recipient's location:

Kerteminde

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Hr. Poul Uttenreitter

Kærbyhus

Kjerteminde

Mentioned people:

Emil Bønnelycke

Henri Rousseau

Leo Swane

Vilhelm Wanscher

Archive:

Poul Uttenreiters papirer. Det

Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

TRANSCRIPTION

Kære Poul

Det er mærkværdig nok ikke faldet mig ind at vi kunde dele Hefterne paa den Maade du antyder det er jo en god Løsning.

Hvis du kunde gøre et Uddrag af Rousseau bogen saa det kunde afsluttes i de to Dobbelthefter (c. 6 Sider i hvert) var det udmærket. Jeg har saa to Rousseau billeder der kan gaa med som Illustrationer. Saa vilde vi være over alle Stofvanskeligheder i Sommeren som er en daarlig Tid at skaffe Bidrag i.

Jeg har intet hørt fra Leo, Wanscher og Bønnelycke.

Jeg maa nok have Rousseau saa hurtigt som muligt (det halve altsaa).

Dette i Hast

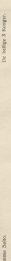
Med venlig Hilsen

Din hengivne Axel Salto

[illegible]

Houmøen har til Fremmede, han kender saa mange Mennesker, og som stifter giver han en Soirée paa sit Værelse i Rue Perelle. Saa bliver Sengen klappet sammen og sat hen i et Hjørne. Stofene stilles i Gulds Jægers Væggene, og paa Gulvet ligger det beskudte Teppe, som han har byttet sig til for tre af sine Billeder. Paa Bordet staar der nogle i Lædflasker.

Der kommer alle de valgte Slags Mennesker. Næsten altid en Dams med fire

En Toldmand, som han for en sin Ven. Romanen havde fra Morges til Aften, han gik Penge og holdt en Mængde dyre Gæster til bords, som all for-gæves. Han sluttede sig på bords om at de Papirer og Krug i Oden til Byl-bogget. Men han havde bare på at blive af med dem og nogle.

«Det kan De selv sætte her».

Han havde ikke et Øjeblik tænkt på at give sig med dem, men han tog

hvide straks på Orde, bage Fornemmelser i Oden og lod dem til sig selv.

En Dag indfandt han sig en han havde været med en god Ven at sig og

had havde fulgt med. Hovene? Til Kirken. Han blev gød i Hovene og mærkede

Døren i den, for de var kommet ned at Toppene, og Romanen havde først

terret Tænder af Sjæne, nogle Venner.

«Du skulde se, at forlængst dine Venner» (Hjæne).

Men Romanen svarede:

«Hvis det ikke gik mig nogle Venner, nogle Skjæf og som Erindringer

som jeg vil beholde».

«Hvad vil du nu gøre?» spørger Venner.

«Ja, som Romanen svarede Romanen.

«Og som du vil det gøre» — En Dag kom Romanen hen til mig og sagde, at

der var noget, han gerne ville tale med mig om, jeg skulde skrive en Aften for

at han ikke var mindet, og at jeg havde nogle Billeder af ham, som jeg var glad

ved. Som jeg erfarde, var han fraværende med den samme Anledning til flere

andre af sine Venner. Han tænkte sig disse Aften for at kunne forlægge dem

for Fjæne Fjæne og hvem han var på bords, at han var ligesom fornødt til

Mærkede som almindelig andet. Det var hans Natur ind at ville noget uden at

kunne gennemføre det, og enden på at Dødsbølge havde han forgeren ind efter

hvide.

Jeg har kun kendt Romanen, da han var en gammel Mand. Han kom og be-

søgte mig i et forberedende Kædet på Boulevard des Invalides. De høje Vin-

dæer er vilkårlige og uden for Paris, som er Almindelig, var den gamle Fer-

ranen ind i Værelset. Det er mærkt, jeg kan næsten ikke se ham, jeg harer kun

hans smukke Øjne, der har noget lugtfuldt ved sig. Han fortæller om Ørkenen,

de gamle Skarer og de vilde Dyr. Han taler om en Krig, som han skæder. Han

bliver helt bleg.

«Når en Krig er færdig, skider en Rider gas op til ham og fortæller

ham det».

Den 14. Juli 1910 — den sidste Juli han oplevede — besøgte jeg ham tidligt

om Morgenen på hans Værelse. Han er slet i Paris ind at skende Via i Glimmer.

«Lader du Freden?» spørger han. Jeg svarer ham bekræftende, og vi drik-

ker alle på Fred. Han tager han selv Bland, men mig hen til Vinduet og står

og kigger ud på Højskolen som jeg er i Landet.

Nogle Lige senere. På en varm Augustdag havde jeg på hans Dør: Jeg

har bare bare og udsat Dem. Han tager til Sengen, Anger er god og indfæl-

dent, han har bare på Bort og lader noget. Han er en apert, at han ikke

jager Thorsen ved, som skider i Thorsen på hans Døds, som han taler om, at

han snart vil op og skide. Nogle Dage efter finder jeg, da jeg kommer hjem

på sin Værelse, en Bælt, hvor der står: Romanen holder Dem en smule om

hvert som muligt at komme hen på Hospital Nether: han ligger for Bæltet. Jeg

skæder mig derover og finder ham i en Tilmeld, der ikke vilde noget. Han

sig skider bage ved hans Seng, og han holder mit Bland fast omstødet.

To Dage senere døde han.

Tegning af Henrik Jørgensen.

BREV KORT.

Mr. Toil Uttenreiter
Karbyhus
Kjæte mine

Kon. Toel

Det er overordtlig nok ikke
laldet mig ind at i kunde
de. Hestem paa den Maade
de antyder det er jo en god
Løsning.

Men de kunde gøre et Udtryk
af Roussain bogen paa det kunde
afpludes i de to Dobbelthefte
(C. 6 Sider i hvert) var det ud-
mærket. J. har saa to Roussain
billeder der kan gaa med som
Illustrationer. Saa vilde i være
over alle. Skjæbnen vilde i
Sommere som er en daadig Tid at
skaffe Prædiken i.

J. har altid hørt fra Les. Wan-
schen og Brindleyer.

J. maa nok have Roussain saa
længst som muligt (det halve
altsaa). Gode i Hest

Med venlig Hilsen

En hengiven Kærlighed